

[Johan Philipsen.]

Jeg kan i øvrigt give tilslutning til, at hemmeligholdelsen nu reduceres fra 3 år til 6 måneder, men jeg har egentlig ingen fornemmelse for, hvorvidt den nyhedsundersøgelse, der nu startes, er nødvendig, og hvor omfattende den eventuelt kan blive.

Derimod finder jeg det rigtigt, at man nu får et ankenævn i stedet for handelsministeren som ankeinstans, og at man stiler mod en klassesdeling, som man har den i den største del af Europa. Men jeg vil gerne fremhæve, at de afgifter, der nu skal fastsættes af handelsministeren, og hvorom det er sagt, at sagen skal hvile økonomisk i sig selv, parret med den anden bestemmelse, at der er et egentligt strengt nyhedskrav, det er to faktorer, der skal holde denne sag fra at svulme op til et kolossalt område. Må jeg bede handelsministeren om at bekræfte eller afkræfte mine udtalelser om dette område, sådan at det bliver klart, om vi får en industriel beskyttelse, som vi har behov for, men ikke får en opsummering af mange totalt unødvendige ting. Jeg er tvivlende over for, om ikke overgangsbestemmelserne i lovforslaget, der jo ikke er enslydende med kommissionsforslaget, vil føre til mange overflødige ting.

Jeg vil senere under udvalgsarbejdet vende tilbage til, at der tilsyneladende er en uoverensstemmelse mellem § 6, stk. 2, og § 26, men i bemærkningerne bliver disse tilsyneladende uoverensstemmelser næsten udlagt.

Venstre tiltræder.

Erik Hansen (Ålborg amt): Den industrielle udvikling, vi har gennemløbet, har naturligvis skabt øget behov for en mønsterbeskyttelse. Udformningen af et produkts ydre har en nøje sammenhæng med efterspørgslen efter dette produkt. Det er på denne baggrund ganske naturligt, at der er et stigende behov for dels at kunne gennemføre en forøget forskning, dels at kunne få beskyttet udnyttelsesretten for det skabte. Fælles for de tre nordiske lande har der jo

indtil nu været en mønsterlovgivning; den er af gammel dato — så vidt jeg ved, er den helt fra århundredskiftet — og for Finlands vedkommende har der hidtil ikke været nogen mønsterlovgivning.

På baggrund af de fællesnordiske bestræbelser og den fællesnordiske patentlovgivning, der blev vedtaget i 1967, og som jeg tror handelsministeren har den klareste erindring om voldte noget besvær, er jeg i og for sig forbavset over, at vi ikke er nået videre, og det er ikke særlig rosværdigt, at vi her står over for en mønsterlovgivning, som ikke bliver en fællesnordisk lovgivning som den, der blev lagt op til i Nordisk Råd i 1967

Jeg forstår for så vidt godt bevæggrunden til, at man ikke her gennemfører noget fællesnordisk — man anfører, at der ikke sker nogen besparelse ved det, bl. a. fordi det er et forholdsvis ringe antal mønstre, der søges registreret i mere end ét af de nordiske lande — men alligevel. Når der ifølge fremsættelsestalen og lovforslagets bemærkninger kun er små forskelle i de lovforslag vedrørende mønstre, der nu forelægges i de nordiske landes parlamenter, kan jeg ikke lade være med at undre mig noget over, at man ikke kunne have taget skridtet fuldt ud og fået gennemført en fælles mønsterlovgivning i dobbelt forstand. Jeg er også her opmærksom på, at der her i landet kun registreres mellem 700 og 800 mønstre om året, og i forhold til antallet af patenter er det jo et forholdsvis beskedent antal.

I den lovgivning, vi står over for, er der en nydannelse, som jeg synes det er værd at registrere, og det er, at man nu går fra det gammeldags anmeldesystem over til en nyhedsundersøgelse. Jeg finder denne nydannelse meget rimelig og påskønnelsesværdig ud fra den betragtning, at når noget skal registreres som værende af særegen art, må det også være, som vi siger i patentlovgivningen, af en vis opfindeshøjde.

Jeg finder det også rimeligt, at man forsøger efter det internationale BIRPI-system at få internationaliseret klassificeringssyste-